

49 . Miercurea Sibiului | Punct: Petriș | Anul: 2008

Anul: 2008

Cod RAN: 144937.06

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Evul Mediu

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, La Tène, Epoca medievală timpurie, Epoca medievală timpurie

Tipuri sit: exploatare/carieră

Categorii sit: Domestic

Autori: Corneliu Beldiman, Beatrice Ciută, Marius Mihai Ciută, Dragoș Diaconescu, Florian Dumitrescu-Chioar, Georgeta El Susi, Adrian Georgescu, Sabin Adrian Luca, Gheorghe Vasile Natea, Florina Maria Nițu, Anamaria Șeulean, Cosmin Ioan Suci, Sorin Tincu

Instituții: Universitatea Creștină "Dimitrie Cantemir", București, Universitatea "1 Decembrie 1918", Alba Iulia, Poliția de patrimoniu Alba Iulia, Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, Universitatea "Lucian Blaga", Sibiu, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, Universitatea "Lucian Blaga", Sibiu, Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, Universitatea "Lucian Blaga", Sibiu, Muzeul "Castelul Corvineștilor", Hunedoara

Raport

Situl arheologic se află la 50 m N de DN 1 și la aproximativ 3,5 km de centrul localității, spre V, în Depresiunea Secașelor, la aproximativ 250 m spre N de râul Secaș, datele obținute prin programul Google Earth pentru zona în care s-au desfășurat cercetările noastre fiind 45°53'51.49" N, 23°45'31.71" E, cu elevația de 296 m.

Cercetarea arheologică sistematică a debutat în anul 1997. De atunci s-au cercetat mai multe secțiuni (S1-S5) și suprafețele S I-II, S III, S IV și parțial S V. Toate acestea au fost amplasate în zona de N-E a sitului. Secțiunea S6 a fost amplasată în partea sud-estică a stațiunii arheologice.

Campania de cercetare sistematică din anul 2008 a avut drept scop cercetarea complexelor ce fac parte din nivelurile superioare din suprafața S V/2007-2008 și a celor adâncite din suprafața SIV/2006-2008, suprafață decopertată în anul 2006.

Suprafața a V-a (20 x 10 m) a fost pregătită pentru cercetare începând cu anul 2007. Ea se află la extremitatea de S a suprafeței S II.

De asemenea, prin practicarea secțiunii S6/2008, bazându-ne pe rezultatele obținute prin prospecția magnetometrică efectuată aici (colaborare cu Deutsche Archeologische Institut din Berlin), s-a încercat, prin practicarea secțiunii S6/2008, confirmarea existenței unui șanț de fortificare a sitului de aici, prezent pe respectivul plan.

În suprafața S IV (ce suprapune, în parte secțiunea S4/1999) au fost identificate mai multe complexe adâncite, după cum urmează: gropile G47, G49, G50, G52 de formă circulară, primele două având pereții cuptoriți. G47, G49 și G50 sunt plasate în colțul de NV al acestei suprafețe, iar G52 în colțul de SE. Toate aceste patru complexe aparțin epocii Latène B2-C (nivelul IV). Pe latura sudică a acestei suprafețe a fost identificat restul complexului adâncit numit de noi B7, aparținând culturii Vinča (nivel IIa2) cercetat cu ocazia săpării suprafeței S I, în anul 2003. Acest complex neolitic adâncit a fost „tăiat” parțial de groapa de acces a unui cuptor de tip „pietrar” ce aparține Evului Mediu timpuriu, cercetat de noi tot în această campanie.

În suprafața SV au fost cercetate resturile unei structuri de suprafață, deranjată puternic de lucrările agricole moderne, ce aparține tot epocii Latène (nivel IV). Din această structură au mai rămas doar fragmente din bârnele de lemn ce formau, cel mai probabil structura de rezistență a respectivei construcții.

Resturile lemnoase prezentau urmele unei arderi extrem de puternice, fiind transformate în cărbune. În apropierea profilului sudic al suprafeței a fost identificată și o depunere de vase ceramice aparținând aceluiași moment de locuire al sitului de la Miercurea Sibiului. În cadrul aceluiași nivel este inclusă și vatra V5, ce este plasată în partea sud-estică a suprafeței, relativ aproape de profilul estic. În jumătatea nordică, la adâncimea de 0,60 m (cotă luată față de nivelul superior al stratului vegetal, pe profilul nordic) a fost identificat și cercetat, nivelul de călcare al locuințelor de suprafață L11, L13 și L14, cercetate în anul 2004, ce aparțin nivelului IIb (cultura Vinča).

S6/2008 a fost trasată în așa fel încât să intersecteze traiectul șanțului ce apărea pe planul magnetometric efectuat de echipa germană. La 2 m de profilul sudic al secțiunii a fost identificat șanțul numărul 1, șanț ce „tăia” un alt complex adâncit, mai puțin profund, numit de noi, provizoriu, șanțul 2. Șanțul numărul 1 a devenit vizibil la adâncimea de 1 m, cu un traiect oblic (raportat la poziția secțiunii S6) pe direcție NE-SV; a fost săpat în formă de ic (forma literei V) cu adâncimea maximă de 1,36 m (fața de nivelul la care a fost surprins) și lățimea de 1,30 m (lățimea a fost măsurată pe profilul vestic al secțiunii). Umplutura șanțului era de culoare brun-negricioasă, compact, lutos, extrem de dens. Textura umpluturii ne face să considerăm că umplerea acestui șanț se datorează scurgerilor aluvionare de pe panta terasei, fiind un proces de durată. În umplutura șanțului au fost identificate fragmente ceramice aparținând culturii Vinča. Șanțul 2 este „tăiat” și de groapa G 53, ce are o formă alungită și care conține de asemenea materiale ceramice vinčiene. Această groapă intersectează și un alt complex adâncit, surprins parțial, lângă profilul vestic al secțiunii, numit de noi G54.

Din complexe G47, G 49, G 50, structura aparținând nivelului IV din suprafața S V, șanțul 2, G 53 s-au prelevat probe de cărbune în vederea obținerii probelor necesare datării absolute.

Materialele ceramice au fost introduse în baze de date în paralel cu desfășurarea cercetării în teren, ele fiind la acest moment în curs de prelucrare statistico-matematică prin sistemul ArheoTechSib (proiect IPTCE Sibiu - Sabin Adrian Luca, Cosmin Suciu). S-au continuat analizele pe materialul osteologic și paleobotanic, continuând astfel proiectele ce au debutat în anul 2005: analiza datelor osteologice (proiect Georgeta El Susi), a resturilor paleo-botanice (proiect Beatrice Daisa Ciută) și a uneltelor de os și corn (proiect Corneliu Beldiman).

S-au continuat studiile de arhitectură, tipologie și analize calitative și cantitative pe ceramică, studii privind realizarea și funcționalitatea uneltelor de os, analize arheo-zoologice, arheo-botanice și analize radio-carbon.

În campania 2009 se dorește definitivarea cercetării în suprafața S V/2007-2008 (20 x 10 m), extinderea cercetărilor pe botul terasei prin deschiderea unei alte suprafețe lângă S IV (partea estică), precum și intensificarea cercetărilor în zona sistemului de fortificație al sitului.

Datorită caracterului locuirii din acest punct nu avem propuneri concrete pentru conservarea in situ a obiectivelor arheologice descoperite. Vasele ceramice și celelalte artefacte urmează cursul firesc pentru conservare și restaurare în laboratoarele MN Brukenthal.

Toate materialele arheologice sunt depozitate la MN Brukenthal.

Informații suplimentare online

[Raportul 4043 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
